

už snědli a musíme dneska dorazit k horský chatě Vassendsetra a taky se chceme stihnout vykoupat, když už je zase hezky a docela i teplo. Ono tady v Norsku, je třeba jen dvacet stupňů, ale člověku je vedro na třicet, to je hrozně zvláštní, a taky se tu prý vůbec nešpiní oblečení. O tom teda já nic nevím a Petřík už vůbec ne, ale máma říká, že jí tričko vydrží mnohem dýl než doma. Říká, že je to vzduchem, ale to nechápu, mně vzduch ještě nikdy triko neumazal. Jo třeba bláto nebo zmrzlina nebo fixy, to jo, ale vzduch? Vždyť není vidět!

Tak jsme šlapali dál a já jsem pořád dávala pozor, jestli někde za kamenem nevykoukne troll. Brala bych i elfa, ale trolle radši. Trollové jsou něco jako obři, ale obři už prý dneska nejsou. Trollové jsou malý obři, ale táta tvrdí, že trolle jde vidět jen v noci, protože sluníčko ho může zkamenět, a hnedka mi ukazuje na jeden kámen a říká, že tohle byl určitě ještě včera troll, ukazuje, že tady měl hlavu a tady břicho, a jo! Má pravdu, ale jak poznal, že zkameněl včera, a to prý se pozná, že na něm není ještě žádný lišejník a slibuje mi, že v noci se půjdeme podívat po nějakých živých trollech, teď ať koukám po elfech, to že jsou hodní skřítki a ty můžu vidět i ve dne. A pak jsme našli pláž u jezera, která se nám moc líbila, a šlo se koupat, brrr, voda byla příšerně studená, ale skočila jsem tam, i Petřík šel, ale řval jak tur, jenže táta řekl, že jestli chceme být Vikingové, tak se musíme otužovat. To je teda náročný být Viking!

Od jezera už to nebylo do chaty daleko, chata byla prima s trávou na střeše, v takový jsem ještě nebydlela. U chaty je kasička a tam se hodí peníze, ale nemuselo by se, nikdo to nehlídá, ale to by nebylo slušný. A jsou tam už nějaký lidi, který budou bydlet s náma. Protože začínal už být večer, vytáhla máma takovej úplněj malej vaříč jako pro panenky a dala na něj hrnec s vodou a já si teda myslela, že jíst budeme až za dlouho, protože uvařit na takový postýlce, jak máma vaříči říkala, bude trvat pěkně dlouho, ale trvalo to málo a máma uvařila vrtule a dala nám na ně kečup a mňam, já měla takovej hlad, asi jako vlk, a pak mi to došlo! V noci půjdeme s foťákem na lov trollů, ale co když nás uloví vlk! V Norsku přeci žijou vlci! Tatíí, tatíí a co vlci? A táta vůbec neřekl, no neboj se, tady žádní vlci nejsou. On se zatvářil hrozně vážně a řekl, že to ví, že tu jsou a že to bude nebezpečný, že budeme muset